

gældende skatteydere store ulemper, og som ikke ses at være nødvendig.

Skattepligtig særlig indkomst opnås som regel ved afhændelse af værdifulde aktiver (faste ejendomme, immaterielle rettigheder) eller aktivgrupper (virksomheder), således at sælgeren meget ofte må afvente betalingsmodtagelse over en periode. Når salgssummen altså modtages successivt, vil en fremskyndelse af pligten til at udrede skatten af salgfortjenesten således som foreslået kunne sætte sælgeren i en likviditetsklekme.

Det er i motiverne anført, at også restskatter for den almindelige indkomstskat vil blive opkrævet i 2. kalenderhalvår. Det vides ikke, om det er hensigten at opkræve restskatter og særlig indkomstskat på samme skattebillet, men administrativt synes der i hvert fald ikke at være nogen særlig fordel

herved. Særlig indkomstskat udredes ifølge statistiske oplysninger af ca. 15.000 personer om året, hvilket svarer til mellem $\frac{1}{2}$ og 1 pct. af det antal skatteydere, der skal udrede kildeskat. Selv om det endnu er umuligt at skønne sig til et tal, må det dog på forhånd kunne siges, at restskatteydernes tal bliver væsentligt større. De to skatteydergrupper vil ejheller blive identiske, da det vil være helt tilfældigt, om en skatteyder med særlig indkomst også er restskatteyder. Der ses følgelig ikke at være administrative fordele ved fælles skattebillet til de to skatteyderkategorier, og herefter er der efter vor formening ikke tvivl om, at de foran beskrevne likviditetsmæssige hensyn bør være afgørende, således at særlig indkomstskat også fremtidig bør kunne afvikles over et helt år.

Ejler Rasmussen.

/ Jacob la Cour.

Til folketingsudvalget vedrørende lovforslag nr. 106
om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.